

OB DARZAĆ (170) *vb impf*

o jasne. ◇ *W inf oba a jasne.* ◇ *W part praes act obdã-* (1) *KuczKat*, *obda-* (1) *RejPosWiecz²*. ◇ *W pozostałych formach a pochylone.*

inf obdarzać (4). ◇ *praes 1 sg obdãrzãm* (1). ◇ *2 sg obdãrzãsz* (1). ◇ *3 sg obdãrzã* (8). ◇ *praet 3 sg m obdãrzãł* (1). ◇ *part praes act obdãrzajãc* (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde bez cytatu s.v. obdarzyć.

Dawać komuś coś jako dar (przeważnie o darach wielkiej wartości ofiarowanych przez wyższego w hierarchii dawcę); deferre Calep; donare Mącz; afficere, ornare Modrz; dotare, (re)munerare Cn [w tym: kogo, co czym (16)] (17) : Defero – Daię, obdarzãm, deferuię. Calep 295a.

Zwrot: »obdarzać darem« (1): *Dono servum dono, Dãyę słudze dar/ álbo obdarzam tego sługę nieyãkiem dãrem. Mącz 94c.*

W przen (1) :

Szereg: »obdarzać i ozdabiać« (1): *iãko światło słoneczne wielkie á niewymowne pożytki ludzkiemu żywotowi przynosi: tãk y prawdã gdy z ciemnościami błędow wychodzi/ bãrzo wielkimi dobrodziejstwami obdarza y ozdabia rzeczy człowiecze y Boskie [maximis beneficiis afficit et ornat res hominum deorumque] ModrzBaz 2.*

a. *O Bogu dawcy dóbr i darów nadprzyrodzonych* (14) : *Pan oczy zãlzlé ciemnościami Obdarza nowã swiãtlością [Dominus illuminat caecos Vulg Ps 145/8]: Pan niedołącznych rátuie KochPs 212; Raz chmury pãnuia/ y grom frogi: á potym Bóg obdarza świat pogodã/ y słońcem złotym. KochFr 85; bo ktorzi się go ftãteczenie dzierzã/ tych Bog wielkimi zaplãtãmiami obdarza [multis praemiis ornat] ModrzBaz 4; WujNT 248, 526.*

Zwroty: »dary (a upominki) obdarzać« (2): *RejPos 171v; w ktorzych [stworzeniach] też Pan Kryftus mieszka ile Bog/ ożywiãciã ony Boskã mocã swoiã/ y w żywocie zãchowywiãciã/ rufzãciã/ y bytność dãwiãciã/ y rozmãitemi dãry obdãrzãciã RejPosWiecz² 95.*

»dobrodziejstwami obdarzać« [szyk 4:1] (5): *LubPs Y4; Leop Ps 75 arg; [Pan Bóg lud swój] fobie obrał w Pãnie Kryftufie/ y rozmãitemi dobrodziejstwami obdarza y vbogaca/ znãki niekthoremia swemi od wżytkich infzych oddzyela RejPosWstaw [143²]v; LatHar 40; Chwali Apoštoł Bogã/ ktorzy wybrãne wielkimi á rozlicznymi przez Chriřtuřã obdarza dobrodziejstwami. WujNT Eph 1 arg.*

»łaskã obdarzać« (1): *Stworzył Pan Bog Angioły z dobrã wolã [...] zãraz y przyrodzenie ich tworzãc/ y łãskã ie obdãrzãciã. KuczKat 20.*

Szeregi: »obdarzać i obłoczyć« (1): *A sřprawiedliwość Boża [Rom 3/22].) Nie ktora będac w Chriřtuřie/ przez wiãrę bywa włãpiona ábo vchwycona/ y zã nãlżę włãlnã poczytãna (iãkã odřczepieñcy wymyřlãciã) ále tã ktorã Bog obdarza y obłoczy człowiek/ gdy vřprawiedliwia grzeřznego w pierwżym nãwróceniu iego. WujNT 533.*

»opatrować a obdarzać« (1): *Ktemu nas wřpomoga/ opãtruie/ żywi: á hoynemi/ á rořkořznymi/ y rozlicznymi dãry á vpominki/ opãtrowãc á obdãrzãc raczy. RejPos 171v.*

Synonim: dawać.

Formacje współrdzenne cf DAROWAĆ.

Cf OB DARZANY

